

Sygn. akt VIII GC 16/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2012

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krzysztof Górski
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Grygiel

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2012 roku, w S.

na rozprawie

sprawy ze skargi (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) (...) (...) w (...)

o uchylenie wyroku sądu polubownego

I. utrzymuje w mocy w całości wyrok zaoczny wydany przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w dniu 7 lipca 2011, w sprawie VIII GC 16/11;

II. orzeka, że pozwany zobowiązany jest do zwrotu powodowi całości kosztów procesu, pozostawiając referendarzowi sądowemu szczegółowe wyliczenie obciążających pozwanego kosztów powstałych po wydaniu wyroku opisanego w punkcie I.

- K. Górski -

Sygn. akt VIII GC 16/11

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w S. w piśmie z dnia 24 stycznia 2011 wniósł skargę o uchylenie powyższego wyroku Sądu Polubownego do Spraw Domen Internetowych, z dnia 5 listopada 2010 roku wydanego w sprawie o sygn. akt (...) Skarżący zażądał uchylenia zaskarżonego wyroku w całości wraz z rozstrzygnięciem o kosztach, zasądzenie od strony przeciwnej na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku w całości wraz z rozstrzygnięciem o kosztach, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia postępowania ze skargi.

Wnoszący skargę zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. nieważność zapisu na sąd polubowny podpisanego w imieniu Q. (...) przez radcę prawnego H. S. (1) w dniu 22 kwietnia 2010 roku, ponieważ pełnomocnictwo udzielone temuż radcy przez Q. nie obejmowało umocowania do podpisania zapisu na sąd polubowny (art. 1206 § 1 pkt 1 k.p.c.), a nadto wskazał z ostrożności, że osoba podpisująca

pełnomocnictwo za Q. H. Z., nie miała umocowania do działania w imieniu Q. H., na tę okoliczność nie został przedstawiony odpis z rejestru spółek lub podobny dokument, a nadto zapis na sąd polubowny podpisany został przez radcę prawnego H. S. (1) w imieniu Q. (...) jak i w imieniu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, podczas gdy stroną postępowania była jedynie Q. (...), ponadto radca prawny H. S. (1) nie miał umocowania do działania w imieniu (...) spółki z o.o.;

2. niezachowanie podstawowych zasad postępowania przed Sądem Polubownym, wynikających z ustawy jak i określonych przez strony, tj. zasady kontradyktoryjności i zasady wysłuchania drugiej strony (art. 1206 § 1 pkt 4 k.p.c.) a przez to pozbawienie skarżącego możliwości obrony jego praw przed Sądem Polubownym (art. 1206 § 1 pkt 2 k.p.c.), przez:

a. naruszenie art. 25 ust. 4 w zw. z art. 29 ust. 1 Regulaminu Sądu Polubownego przez zamknięcie postępowania bez wyznaczenia przez arbitra ostatecznego terminu na przedstawienie dodatkowych dowodów, zgodnie zaś z powołanymi przepisami zamknięcie postępowania (art. 29 ust. 4 Regulaminu) może nastąpić jedynie po upływie terminu określonego w art. 29 ust. 4 Regulaminu, tj. terminu wyznaczonego przez arbitra na przedstawienie dodatkowych dowodów;

b. brak udzielenia skarżącemu możliwości przedstawienia swoich propozycji ugodowych i ustosunkowania się do propozycji przeciwnika przez to, iż Sąd, mimo nadania pisma skarżącego dnia 22.10.2010 r. w terminie, nie czekał na jego wpływ do sądu (co nastąpiło 28.10.2010 r.), wydał bez komunikowania tego stronom decyzję o zamknięciu postępowania 25.10. 2010 r. i nadanego w terminie pisma skarżącego nie uwzględnił;

3. sprzeczność zaskarżonego wyroku z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (art. 1206 § pkt 2 k.p.c.), tj. zasadą wolności gospodarczej (art. 20 Konstytucji), zasadą wolnej konkurencji (art. 20 Konstytucji), zasadą ochrony własności i praw majątkowych (art. 64 ust. 2 Konstytucji), zasadą terytorialnej ochrony praw własności przemysłowej (praw na znaki towarowe) - art. 6 ust. 3 Konwencji Paryskiej z 1883 r. o ochronie własności przemysłowej w zw. z art. 9 Konstytucji –

przez przyznanie na terytorium RP ochrony słownemu znakowi towarowemu Q. nr (...), w sytuacji kiedy ten znak jest zarejestrowany jedynie w Stanach Zjednoczonych, nigdy nie był i nie jest zarejestrowany na terytorium Polski.

Wyrokiem zaocznym z dnia 7 lipca 2011 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie, w sprawie o sygn. akt VIII GC 16/11 uchylił w całości wyrok Sądu Polubownego do Spraw D. Internetowych przy (...) Izbie (...) z 5.11.2010 roku o sygn. akt (...) oraz zasądził od Q. (...) na rzecz skarżącego kwotę 1817 zł tytułem kosztów procesu oraz nadała wyrokowi w punkcie II rygor natychmiastowej wykonalności.

Sprzeciw od powyższego wyroku złożył pozwany, wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych, jak również o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego wyrokowi zaocznemu.

W uzasadnieniu sprzeciwu odnosząc się do zarzutu nieważności zapisu na sąd polubowny, pozwany wskazał, że nie można się z nim zgodzić, albowiem „pełnomocnictwo do dokonania czynności prawnej” w rozumieniu przepisu art. 1167 k.p.c. oznacza każdy rodzaj pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 98 k.c. Udzielone przez przedsiębiorcę pełnomocnictwo do dokonania czynności materialno – prawnej, obejmuje z mocy art. 1167 k.p.c. (o ile mocodawca nie zastrzegł inaczej) – umocowanie do sporządzenia zapisu na sąd polubowny w zakresie sporów wynikających z tej czynności prawnej. Wobec powyższego pełnomocnictwo obejmuje również umocowanie do zapisu na sąd polubowny.

Nadto w treści sprzeciwu pozwany wskazał, że nie zgadza się z zarzutem powódki, iż przed sądem polubownym nie zostały zachowane podstawowe zasady postępowania, jak również wywodził, że powódka naruszyła art. 3 i 10 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) (...)C w (...) jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (prawa amerykańskiego), zajmującą się sprzedażą towarów oraz świadczeniem usług min. w zakresie sprzętu do prezentacji wizualnych, bezprzewodowych systemów do głosowani i komunikacji z publicznością, różnych rodzajów oprogramowania komputerowego oraz wzmacniaczy audio i głośników.

Dowód: zgłoszenie zmiany do umowy spółki w raz z tłumaczeniem – k. 76 – 78, tłumaczenie przysięgłe wyciągu z (...) – k. 83 – 86

W dniu 5 marca 2010 roku, działając w imieniu spółki (...) – J. Z. (1) udzieliła pełnomocnictwa procesowego min. radcy prawnemu H. S. (1) do reprezentowania przed wszystkimi sądami powszechnymi oraz polubownymi, w postępowaniu zabezpieczającym i egzekucyjnym, jak również w postępowaniu przed organami administracji państwowej i samorządowej. Nadto w treści pełnomocnictwa wskazano, że obejmuje ono również umocowanie do czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, oraz że dotyczy spraw związanych z domenami (...), (...), (...) oraz (...) oraz innych zawierających znak (...)."

Dowód: pełnomocnictwo z dnia 5.03.2010 roku – k. 75

Pismem z dnia 16 kwietnia 2010 roku skierowanym do Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy (...) Izbie (...), które wpłynęło do tego sądu w dniu 19 kwietnia 2010 roku pozwany poinformował, że zamierza wszcząć przed tym sądem postępowanie przeciwko powodowi w związku z użyciem przez powoda nazw domen internetowych (...) (...)”, (...) (...)” oraz (...)”.

Dowód: informacja o zamiarze wszczęcia postępowania – k. 4-5 akt Sądu Polubownego

W dniu 22 kwietnia 2010 roku, działający w imieniu Q. (...) w (...) radca prawny H. S. (1) podpisał zapis na sąd polubowny, z którego treści wynikało, że wyraża zgodę na rozstrzygnięcie sporu dotyczącego nazw domen (...) (...)”, (...) (...)” oraz (...) (...)” na podstawie postanowień Regulaminu Sądu Polubownego. W treści zapisu wskazano, że sprawa dotyczy naruszenia praw spółki z o.o. (...) we W. oraz (...) (...)C (...) w wyniku zawarcia umowy o utrzymywanie nazw (...)

Zapis na sąd polubowny został podpisany również – w imieniu strony przeciwnej – (...) sp. z o.o. w S. przez prezesa jej zarządu K. K..

Dowód: zapis na sąd polubowny – k. 25, k. 26

Pozwem z dnia 11 czerwca 2010 roku powódka Q. (...) z siedzibą (...), (...) wniesionym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. do Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych Przy (...) Izbie (...) zażądała stwierdzenia, że pozwana w wyniku rejestracji domen (...), (...) (...)I naruszyła prawa powódki, jak również o zasądzenie od strony przeciwnej na rzecz powódki kosztów postępowania przed sądem polubownym.

Pozew wpłynął do Sadu Polubownego w dniu 5 lipca 2010 roku.

Dowód: pozew z dnia 11.06.2010 roku – k. 36 akt sądu polubownego

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2010 roku Sąd Polubowny do Spraw D. Internetowych, w sprawie o sygn. akt (...) orzekł, że pozwany w wyniku zawarcia umów o utrzymywanie nazw domen (...), (...) i (...) naruszył prawo chronione powoda na słowny znak towarowy Q. nr (...) oraz dopuścił się czynów nieuczciwej konkurencji określonych w art. 3 i w art. 10 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jak również zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów postępowania w zakresie wniesionego przez powoda wpisu w kwocie 3000 zł, kosztów postępowania dowodowego w kwocie 256,20 zł oraz kosztów zastępstwa i pomocy prawnej w sprawie w kwocie 8540 zł, zatem w łącznej kwocie 11.796,20 zł

Bezsporne (odpis wyroku – k. 15 -2 4)

W dniu 21 czerwca 2011 roku (...) spółki (...) podjęli na zgromadzeniu wspólników uchwałę, na mocy której postanowili i oświadczyli, że pani J. Z. (1), dyrektor ds. operacyjnych zostaje upoważniona do prowadzenia i zawierania transakcji w Polsce w imieniu Q. (...) w zakresie możliwości, które obejmują w szczególności ustanawianie dystrybutorów, sprzedaż produktów Q. (...) oraz inne związane z tym czynności.

Dowód: uchwała (...) spółki (...) wraz z tłumaczeniem – k. 80, k. 82

W piśmie z dnia 22 czerwca 2011 roku podpisanym przez (...) – dyrektora naczelnego Q. (...) wskazano, że dyrektor naczelny – W. (...)i udzielił J. D. operacyjnemu Q. H. pełnomocnictwa do działania w imieniu Q. H. oraz podejmowania decyzji wiązanych Q. H. w zakresie spraw dotyczących działalności gospodarczej spółki.

Niesporne.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarga okazała się zasadna.

Uprawnienie do wniesienia skargi na wyrok sądu polubownego przez stronę postępowania przed tym sądem wynika z treści przepisu art. 1205 § 1 k.p.c., który stanowi, że wyrok sądu polubownego wydany w Rzeczypospolitej Polskiej może zostać uchylony przez sąd wyłącznie w postępowaniu wszczętym na skutek wniesienia skargi o jego uchylenie.

Przyczyny uprawniające stronę do żądania uchylenia wyroku sądu polubownego wyliczone są enumeratywnie w art. 1206 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona może w drodze skargi żądać uchylenia wyroku sądu polubownego m.in. jeżeli brak było zapisu na sąd polubowny lub zapis na sąd polubowny jest nieważny (pkt 1), jak również wtedy, gdy strona była pozbawiona możliwości obrony swych praw przed sądem polubownym (pkt 2) oraz gdy nie zachowano podstawowych zasad postępowania przed tym sądem, wynikających z ustawy lub określonych przez strony (pkt 4).

W niniejszej sprawie strona skarżąca podniosła wszystkie opisane wyżej zarzuty. W pierwszej kolejności rozważyć należało zarzut nieważności zapisu na sąd polubowny. Istnienie bowiem ważnego zapisu jest warunkiem sine qua non rozpoznania określonej sprawy przez sąd polubowny, zaś stwierdzenie w postępowaniu toczącym się przed sądem powszechnym po wniesieniu skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego, braku zapisu na sąd polubowny skutkuje uchyleniem wyroku sądu polubownego i czyni zbytecznym rozpoznawanie pozostałych podniesionych w skardze zarzutów.

Zapis na sąd polubowny stawowi w swej istocie - zgodnie z art. 1161 § 1 k.p.c. - umowę stron o poddanie sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, w której to umowie należy wskazać przedmiot sporu lub stosunek prawny, z którego spór wyniknął lub może wyniknąć.

W niniejszej sprawie strona powodowa podniosła zarzut nieważności zapisu na sąd polubowny, wskazując, że zapis ten został podpisany w imieniu Q. H. przez radcę prawnego H. S. (1) w dniu 22 kwietnia 2010 roku, podczas gdy pełnomocnictwo udzielone temu radcy przez Q. H. nie obejmowało umocowania do podpisania zapisu na sąd polubowny. Nadto wskazano na brak upoważnienia osoby podpisującej pełnomocnictwo w imieniu spółki (...) do podpisania zapisu.

Przed zarzutem braku pełnomocnictwa dla r. pr H. S. pozwany bronił się twierdzeniem, iż udzielone radcy prawnemu pełnomocnictwo uprawniało go do podpisania zapisu na sąd polubowny, ze względu na treść przepisu art. 1167 k.p.c. oraz ze względu na to, że pełnomocnik posiadał ogólne pełnomocnictwo procesowe, a zatem wymaganie wyraźnego umocowania (do podpisania zapisu na sąd polubowny) jest zbyt daleko idące.

Pełnomocnictwo dla r. pr. H. S. zostało udzielone przez spółkę prawa amerykańskiego. Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 Prawo prywatne międzynarodowe (Dz. U. nr 80 poz. 432) pełnomocnictwo podlega prawu

wybranemu przez mocodawcę. Według zaś art. 23 ust 2 tej ustawy w razie braku wyboru prawa pełnomocnictwo podlega kolejno:

- 1)prawa państwa siedziby pełnomocnika, w której on stale działa, albo
- 2)prawa państwa, w którym znajduje się przedsiębiorstwo należące do mocodawcy, jeżeli tu stale działa pełnomocnik, albo
- 3)prawa państwa, w którym pełnomocnik rzeczywiście działał, reprezentując mocodawcę, lub w którym wedle woli mocodawcy powinien działać.

Z treści pełnomocnictwa z dnia 5 marca 2010 nie wynika, by mocodawca dokonał wyboru prawa właściwego dla jego oceny. Przyjąć należy, że pełnomocnik wykonujący zawód radcy prawnego w Polsce działa tutaj stale. Zatem na podstawie art. 23 ust. 2 pkt.1) dla oceny pełnomocnictwa z dnia 5 marca 2010 stosować należy prawo polskie

Przystępując do rozważenia kwestii istnienia w świetle tego pełnomocnictwa umocowania do zawarcia zapisu na sąd polubowny należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę na charakter prawny tej umowy.

W doktrynie prawa wyraża się poglądy wskazujące, że zapis jest umową procesowo prawną (z uwagi na fakt, iż umowa ta ma wywołać skutki procesowe). Inni autorzy przedstawiają pogląd, że umowa ta jest umową prawa materialnego (jako zawierana poza procesem i wiąże strony niezależnie od tego czy spór poddany mocą zapisu kognicji sadu polubownego w ogóle zostanie zainicjowany).

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę należy uznać, że zapis na sąd polubowny (zaliczany do umów procesowych, obok np. umowy o własność) jest w swojej istocie umową podlegającą zasadniczo regulacji prawa materialnego (jakkolwiek mającą wywierać skutki w sferze procesowo-prawnej w przypadku powstania sporu co do stosunku prawnego zapisem objętego).

Na rzecz tej tezy przemawia w szczególności okoliczność, że umowa ta zawierana jest poza procesem przez osoby niebędące jeszcze jego stronami, a także na to, że zapis na sąd polubowny (w przeciwieństwie do czynności procesowych) nie zawiera wniosku lub oświadczenia skierowanego do sądu w związku z konkretnym postępowaniem. Charakter czynności procesowej ma dopiero powołanie się przez strony w procesie na istnienie zapisu na sąd polubowny (por. M.P. Wójcik w A. Jakubecki (red.) „Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego”, Lex 2011).

Konsekwencją zakwalifikowania zapisu na sąd polubowny w kategorii umowy prawa materialnego jest uznanie, że do sporządzenia zapisu nie jest wystarczające pełnomocnictwo procesowe, a dla ustalenia jakie pełnomocnictwo tym zakresie jest potrzebne, miarodajne są wyłącznie przepisy cywilnego prawa materialnego. Taka wykładnię norm regulujących zapis na sąd polubowny uznać należy obecnie za utrwaloną (por. np. T. Erecieński, K. Wietz, Sąd arbitrażowy, Warszawa 2008, s. 115 i tam prezentowane zestawienie poglądów doktryny prawa) zaś poglądy odmienne (oparte na twierdzeniu że już pełnomocnictwo procesowe upoważnia do zawarcia zapisu) za odosobnione.

W niniejszej sprawie uprawnienia pełnomocnika (radcy prawnego H. S. (1)) do dokonania zapisu na sąd polubowny, pozwany upatrywał w treści pełnomocnictwa z dnia 5 marca 2010 roku.

W treści tego dokumentu wskazano, że J. Z. (1) udziela w imieniu Q. H. pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu H. S. (1) do reprezentowania przed wszystkimi sądami powszechnymi oraz polubownymi, w postępowaniu zabezpieczającym i egzekucyjnym, jak również w postępowaniu przed organami administracji państwowej i samorządowej. W treści pełnomocnictwa wskazano również, że obejmuje ono umocowanie do czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, a dotyczy spraw związanych z domenami (...), (...), (...) oraz (...) oraz innych zawierających znak (...).”

Dokonując ustalenia treści tego oświadczenia należy w pierwszej kolejności stwierdzić, że oświadczenie woli o ustanowieniu pełnomocnika jako kierowane do nieoznaczonego kręgu adresatów (kontrahentów w stosunku do których będzie występował pełnomocnik) podlega wykładni przede wszystkim na podstawie art. 65 § 1 k.c.

Zatem w pierwszej kolejności stosować należy reguły wykładni gramatycznej pozwalające na zobiektywizowane ustalenie znaczenia zawartych w oświadczeniu o udzieleniu pełnomocnictwa zwrotów.

Analiza treści tego pełnomocnictwa wskazuje, że zawiera ono oświadczenie typowe wyłącznie dla pełnomocnictwa procesowego. Świadczy o tym nie tylko określenie pełnomocnictwa przez mocodawcę mianem pełnomocnictwa procesowego, ale przede wszystkim treść oświadczenia woli mocodawcy wyznaczającego granice umocowania (do reprezentowania mocodawcy przed sądami i organami administracji publicznej). W treści dokumentu nie zawarto jakiegokolwiek oświadczenia pozwalającego na szerszą wykładnię udzielonego umocowania i przyjęcie, że obok pełnomocnictwa procesowego pełnomocnik uzyskał upoważnienie do podpisania również umowy o arbitraż.

Skoro zatem pełnomocnik zgodnie z wolą mocodawcy zostaje upoważniony do reprezentowania mocodawcy w postępowaniach przed wszystkimi sądami powszechnymi i polubownymi, to tak określone granice umocowania nie dają podstaw do przyjęcia, że mocodawca wyraził wolę umocowania pełnomocnika również do zawarcia jego imieniu umowy cywilnoprawnej (zapisu na sąd polubowny).

Nie można przyjąć, że samo upoważnienie do występowania przed sądem polubownym obejmuje także upoważnienie do sporządzenia w imieniu mocodawcy zapisu na sąd polubowny. Postępowanie przed sądem polubownym (i uprawnienie pełnomocnika do działania w tym postępowaniu) jest następstwem uprzedniego istnienia ważnego zapisu, co jest oczywiste jeśli uwzględni się, że zapis może dotyczyć sporów zupełnie hipotetycznych, które mogą dopiero wyniknąć w przyszłości. Zatem pełnomocnictwo procesowe (pełnomocnictwo do reprezentowania przed sądem polubownym) aktualizuje się w momencie wniesienia pozwu przed ten sąd. Pełnomocnictwo ograniczone do występowania przed sądem nie może natomiast być traktowane jako podstawa do kształtowania przez pełnomocnika sytuacji prawnej mocodawcy przez wyłączenie określonego stosunku prawnego spod kognicji sądu powszechnego.

Odnosząc się zatem do zawartego w treści sprzeciwu stanowiska przeciwnika skargi, iż wymaganie wyraźnego umocowania, mimo udzielenia ogólnego pełnomocnictwa procesowego jest zbyt daleko idące, stwierdzić należy, że nie jest ono uzasadnione prawnie.. Stanowisko to wyrazem uznania, że pełnomocnictwo stricte procesowe jest wystarczające dla dokonania w imieniu mocodawcy czynności prawnej wywołującej skutki w sferze prawa materialnego – tzn. podpisania umowy. Pogląd ten jak wskazano wyżej nie znajduje uzasadnienia w świetle regulacji ustawowej dotyczącej zakresu pełnomocnictwa procesowego (art. 91 k.p.c.) .

Jak wyżej zaznaczono, zapis na sąd polubowny jest umową prawa materialnego, a zatem dla jej zawarcia przez pełnomocnika wymagane jest pełnomocnictwo szczególne (do zawarcia zapisu na sąd) lub – wyłącznie w odniesieniu do przedsiębiorców - pełnomocnictwo o którym mowa w art. 1167 (a zatem pełnomocnictwo do dokonania określonej czynności prawnej). Pełnomocnictwo przedstawione w niniejszej sprawie nie posiada elementów pozwalających na ustalenie takiego jego zakresu.

Dodać należy, że z żadnego innego dowodu w sprawie nie wynika by wolą mocodawcy było udzielenie radcy prawnemu H. S. obok pełnomocnictwa procesowego także pełnomocnictwa do zawarcia zapisu na sąd polubowny. W szczególności żaden dokument pochodzący od spółki (...) nie daje podstaw do takiego stwierdzenia.

Na wolę mocodawcy w tym zakresie nie może też wskazywać treść zapisu na sąd polubowny, w którym nota bene nie ma odwołania się do treści pełnomocnictwa i w związku ze złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania, ani również niewielkie oddalenie czasowe pomiędzy dniem udzielenia pełnomocnictwa a dniem podpisania zapisu na sąd polubowny. Okoliczności te bowiem nie dają żadnych wskazówek co do rzeczywistej woli mocodawcy. Tym samym przyjąć należy, że rzeczywista wola mocodawcy odzwierciedlona została w treści pełnomocnictwa i nie było nią udzielenie umocowania do podpisania zapisu na sąd polubowny.

Dla wykładni oświadczenia woli mocodawcy w niniejszej sprawie bez znaczenia pozostaje także powoływany przez przeciwnika skargi przepis art. 1167 k.p.c. który stanowi, że pełnomocnictwo do dokonania czynności prawnej udzielone przez przedsiębiorcę obejmuje również umocowanie do sporządzenia zapisu na sąd polubowny w zakresie sporów wynikających z tej czynności prawnej, chyba że z pełnomocnictwa wynika co innego.

Podkreślić należy, że punktem wyjścia przy rozważaniu, czy dane pełnomocnictwo uprawnia do sporządzenia zapisu na podstawie ww. przepisu musi zostać ustalenie, że przedsiębiorca udzielił pełnomocnictwa do dokonania określonej czynności prawnej (a zatem pełnomocnictwa o charakterze materialno-prawnym), tylko bowiem w takiej sytuacji można uznać, że pełnomocnictwo z racji zacytowanego przepisu rozciąga się na umocowanie do sporządzenia zapisu dotyczącego stosunku prawnego wywołanego tą czynnością prawną. Tymczasem w niniejszej sprawie spółka (...) nie udzieliła radcy prawnemu pełnomocnictwa do dokonania czynności prawnej, z której wynikać miałby spór dotyczący nazw spornych domen internetowych. Powtórzyć należy, że udzielone radcy prawnemu pełnomocnictwo zgodnie z jego treścią, ma wyłącznie charakter procesowy i nie upoważnia go do dokonania jakiegokolwiek czynności prawnej poza sferą procesu.

Biorąc pod uwagę powyższe, uznać należało, że zapis na sąd polubowny był nieważny, zasła zatem przesłanka opisana w art. 1206 § 1 pkt 1 k.p.c. co powodowało konieczność uchylecia w całości wyroku sądu polubownego z dnia 5 listopada 2010 roku.

Dodać należy, że nie wykazano również, by w dniu 5 marca 2010 roku, J. Z. (1) posiadała umocowanie do udzielenia pełnomocnictwa. Z przeprowadzonego w sprawie dowodu z prawa obcego – aktu prawa stanu (...) (act 23 of 1993 – k. 165- 182) regulującego założenie strukturę i działalność typu spółki (limited liability company), którą tworzy przeciwnik skargi wynika, że dokumenty spółki mogą być podpisane przez jednego członka zarządu (manager) jeśli zarząd (management) został nadany (is vested) jednej lub więcej osobom, współnika (member) jeśli zarząd pozostał przy współnikach, lub umocowanego przedstawiciela – pełnomocnika (authorized agent) spółki (art. 450.4103).

Dokumenty pozwalające na uznanie, że współnicy spółki umocowali J. Z. do działania w jej imieniu pochodzą z roku 2011 (uchwała współników – k. 80 oraz pismo W. Li - C. O. - a więc najwyższego rangą członka zarządu (management) spółki - k. 126)

Uchwała współników poprzedza o jeden dzień udzielenie pełnomocnictwa procesowego dołączono do sprzeciwu, lecz nosi datę o ponad rok późniejszą niż pełnomocnictwo, na podstawie którego podpisano zapis na sąd polubowny. Podobnie pismo podpisane przez W. Li sporządzone zostało w dniu udzielenia pełnomocnictwa. Co więcej z treści tego pisma wynika, (poza faktem udzielenia umocowania dla J. Z. w dacie podpisania tego pisma) że wcześniej W. Li upoważnił J. Z. do udzielenia pełnomocnictwa spółce (...) a nie r. pr. H. S.. Zatem dokument ten nie może stanowić wystarczającego dowodu ewentualnego potwierdzenia przez spółkę czynności J. Z. z dnia 5 marca 2010.

Dowody te uzasadniają prawidłowość pełnomocnictwa dołączonego do sprzeciwu od wyroku zaocznego. Nie ma jednak podstaw do uznania, że w momencie udzielania pełnomocnictwa z 5 marca 2010 J. Z. również posiadała umocowanie spółki. Mimo bowiem kilkukrotnego odraczania rozprawy celem umożliwienia wykazania umocowania. Z., nie przedstawiono dowodu, z którego wynikałoby, że osoba ta należała do zarządu (manager) w marcu 2010 ewentualnie – była współnikiem (member) spółki czy wreszcie - była umocowana przez współników jako authorized agent w rozumieniu art. 450.4103 ustawy (...) (act 23 of 1993)

Wystarczającego dowodu nie może w tym zakresie stanowić kserokopia faksu zawierającego podpisany przez J. Z. formularz kierowany do amerykańskiej władzy stanowej (k. 76) . Dokument ten nie zawiera bowiem oświadczenia spółki pozwalającego na uznanie, że osoba podpisująca była umocowana do reprezentacji (stanowić może dowód jedynie tego że J. Z. składała pisma w postępowaniu przed organem władzy stanowej, czy też twierdziła wobec tej władzy , że jest managerem umocowanym do reprezentacji).

Brak wykazania statusu J. Z. w strukturze spółki w marcu 2010 dodatkowo podważa tezę przeciwnika skargi o istnieniu umocowania r. pr. H. S. do podpisania w imieniu spółki (...) zapisu na sąd polubowny, co także uzasadnia żądania skargi.

W związku z powyższym na podstawie art. 347 k.p.c. orzeczono o utrzymaniu w całości wyroku zaocznego z dnia 7 lipca 2011 roku w mocy, zaś na podstawie art. 348 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. orzeczono o zobowiązaniu pozwanego do zwrotu powodowi całości kosztów postępowania, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu zawarte w punkcie II wyroku zaocznego z dnia 7 lipca 2011 roku zostało wydane na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 10 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na koszty te składa się opłata od skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego w kwocie 600 zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 1200 zł.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi zaocznemu (w punkcie II) na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c., który to przepis nakazuje sądowi z urzędu nadanie wyrokowi zaocznemu uwzględniającemu powództwo rygoru natychmiastowej wykonalności